

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-230/2026
cu privire la demersul Procurorului General cu privire la eliberarea acordului în
vederea suspendării din funcție a procurorului Cristin Ghemu

23 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând, în ședință închisă, demersul Procurorului General cu privire la eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a procurorului Cristin Ghemu, audiind informația prezentată de către domnul Eduard Panea, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

[...]

Consiliul Superior al Procurorilor reține că, potrivit art.55 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

Procedura aplicabilă este detaliată la pct.245-247 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025.

Potrivit acestor prevederi, Consiliul urmează să se pronunțe asupra eliberării acordului pentru suspendarea în continuare din funcție a procurorului vizat. Examinarea se desfășoară în ședință închisă, cu citarea procurorului vizat.

Prin urmare, controlul exercitat de Consiliu nu se limitează la constatarea formală a pornirii urmăririi penale, ci presupune verificarea existenței premiselor legale, a necesității măsurii și a caracterului său proporțional.

Consiliul reține că suspendarea din funcție constituie o măsură administrativă temporară, cu caracter preventiv, și nu o sancțiune disciplinară sau o constatare anticipată a răspunderii penale.

Curtea Constituțională a statuat că suspendarea din funcție nu contravine, prin ea însăși, prezumției de nevinovăție, dacă autoritatea competentă nu formulează concluzii privind vinovăția persoanei, iar măsura urmărește un scop de precauție și de protejare a interesului public și a prestigiului instituției. Totodată, aplicarea acesteia trebuie să fie justificată și proporțională cu situația care a determinat-o.

În acest context, Consiliul se raportează exclusiv la necesitatea întreruperii temporare a exercitării atribuțiilor profesionale de către procurorul vizat, fără a examina temeinicia acuzației și fără a aprecia probele administrate în cauza penală.

La aprecierea necesității suspendării, Consiliul ține cont de natura acuzației formulate, de legătura directă pretinsă dintre faptele imputate și exercitarea funcției de procuror, precum și de atribuțiile și autoritatea pe care le presupune această funcție.

Exercitarea în continuare a atribuțiilor de procuror în asemenea circumstanțe este susceptibilă să genereze riscuri privind folosirea autorității funcționale, accesul la informații și mecanisme instituționale relevante, precum și aparența unei posibile influențări a procedurilor. Totodată, menținerea în funcție ar putea afecta încrederea publică în integritatea și imparțialitatea activității Procuraturii.

Consiliul Superior al Procurorilor reține că afectarea imaginii Procuraturii constituie elementul central al prezentei aprecieri asupra necesității eliberării acordului solicitat prin demersul Procurorului General. Continuarea exercitării funcției de procuror de către Cristin Ghemu pe durata urmăririi penale aflate în desfășurare ar fi de natură să afecteze grav imaginea și credibilitatea instituției Procuraturii în ansamblul său, independent de soluția care va fi pronunțată ulterior asupra fondului acuzației. Menținerea în funcție a unui procuror față de care se desfășoară o urmărire penală pentru fapte legate de exercitarea atribuțiilor sale ar submina în mod direct percepția publică asupra integrității actului de urmărire penală și ar afecta încrederea cetățenilor în întreaga activitate a Procuraturii, dincolo de situația particulară a procurorului vizat. Prin urmare, protejarea imaginii instituției reprezintă rațiunea determinantă pentru care Consiliul apreciază ca fiind întemeiată solicitarea Procurorului General privind eliberarea acordului pentru suspendarea în continuare din funcție a procurorului Cristin Ghemu, această finalitate prevalând, în aprecierea Consiliului, asupra oricărei alte considerații invocate în cauză.

Consiliul ia în considerare și consecințele semnificative ale suspendării asupra situației profesionale și patrimoniale a procurorului. Cu toate acestea, raportate la caracterul acuzației, la legătura acesteia cu exercitarea funcției și la interesul public privind buna desfășurare a procesului penal și protejarea prestigiului Procuraturii, efectele măsurii nu apar ca fiind disproporționate.

În ceea ce privește perioada ulterioară adoptării prezentei hotărâri, Consiliul constată că măsura suspendării este adecvată și necesară pentru excluderea riscurilor asociate exercitării funcției pe durata procesului penal, pentru protejarea bunei desfășurări a procedurilor și pentru menținerea încrederii publice în integritatea instituției Procuraturii.

Măsura are caracter temporar și urmează să înceteze în condițiile prevăzute de lege, inclusiv dacă vinovăția procurorului nu este probată ori dacă este pronunțată o soluție de achitare sau de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, confirmată în practica sa anterioară, s-a consemnat că nu este potrivită exercitarea funcției de către un procuror față de care se desfășoară o urmărire penală, deoarece o asemenea situație poate afecta încrederea în corectitudinea acțiunilor sale, nefiind asigurată nici aparența de imparțialitate.

Consiliul Superior al Procurorilor se aliniază concluziei că regula aparenței de imparțialitate este un atribut indispensabil realizării propice a principiului imparțialității. Aceasta presupune că funcționarii publici sunt chemați să adopte chiar și un comportament din care să rezulte aparența imparțialității, tocmai pentru a înlătura orice îndoială cu privire la îndeplinirea corectă a îndatoririlor profesionale. Și asta, pentru că imparțialitatea nu este doar o chestiune de substanță, ci și de aparență, deoarece nu e suficient să fii imparțial, ci trebuie ca acest lucru să se și vadă.

În egală măsură și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului notează, cu valoare de principiu, că nu este suficient ca autoritățile publice să asigure respectarea drepturilor persoanei, dar trebuie ca acest lucru să se și vadă, astfel încât un terț care analizează situația să fie convins de onestitatea acțiunilor agenților statului.

Examinând prezentul demers, Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că măsura suspendării din funcție a procurorului în privința căruia se efectuează urmărirea penală are ca scop principal protejarea prestigiului profesiei și a funcției exercitate, dar și menținerea

încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional. Pornind de la această ipoteză, este necesar să se clarifice că măsura vizată nu afectează principiul prezumției nevinovăției, care își păstrează valabilitatea pe toată durata procesului penal, dar este justificat ca procurorul să fie îndepărtat temporar de la exercitarea atribuțiilor funcționale, pentru a nu vicia probitatea morală a imaginii instituției Procuraturii, precum și pentru a exclude orice fel de suspiciuni referitoare la onestitatea procedurilor desfășurate în privința procurorului pus sub acuzare pentru comiterea unei infracțiuni.

Subiectul invocat în prezenta speță a fost analizat și în jurisprudența Curții Constituționale, care a constatat că suspendarea din funcție este o măsură necesară pentru desfășurarea procesului penal și o măsură de protejare a intereselor instituției. În egală măsură, suspendarea din funcție, deși limitează exercitarea unor drepturi și libertăți, nu poate fi considerată ca fiind contrară prezumției nevinovăției (*Hotărârea Curții Constituționale nr.6 din 03.03.2016, §47 și §52*).

Concomitent, pornind de la interpretările date de Curtea Constituțională într-un context similar, reținem că îndepărtarea temporară a procurorului din exercitiul funcției sale, atunci când în privința acestuia se începe urmărirea penală, este justificată din considerentul protejării imaginii instituției, eliminându-se astfel orice fel de suspiciuni care ar putea să umbrească prestația procurorilor (*Decizia Curții Constituționale nr.23 din 25.02.2019*).

Aceeași linie de argumente se regăsește și în constatările Curții Europene a Drepturilor Omului, care a consemnat că autoritatea publică ce dispune măsura suspendării din funcție nu pretinde că reclamantul a comis vreun act ilegal și nu se pronunță asupra vinovăției persoanei vizate, iar scopul măsurii suspendării nu este unul punitiv, dar de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin îndepărtarea temporară de la exercitarea funcției a persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și astfel de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte (*Tehanciuc v. România, 22 noiembrie 2011, § 19*).

O situație similară a fost examinată de Curtea Supremă de Justiție prin hotărârea din 7 noiembrie 2025 (dosarul nr.3d-73/24)¹, prin care se solicita anularea hotărârii de suspendare din funcție (de judecător) pe durata urmăririi penale pornite. Reclamantul din acea cauză a invocat, similar argumentelor apărării din prezenta speță, caracterul arbitrar și disproporționat al măsurii, lipsa unei motivări adecvate a deciziei de suspendare, precum și încălcarea procedurii de adoptare a hotărârii contestate.

Examinând aceste critici, Curtea Supremă de Justiție a reținut, cu valoare de principiu, că măsura suspendării din funcție a magistratului aflat sub urmărire penală urmărește ca scop principal protejarea prestigiului justiției și menținerea încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional, fără ca aplicarea acesteia să fie condiționată de o analiză prealabilă a temeiniciei acuzațiilor formulate sau de aprecierea probelor administrate în cauza penală, aceste chestiuni aparținând exclusiv autorităților competente ale procesului penal. Instanța a subliniat că suspendarea din funcție, deși limitează exercitarea unor drepturi, nu contravine prezumției de nevinovăție, întrucât autoritatea care dispune măsura nu se pronunță asupra vinovăției persoanei, iar scopul acesteia este unul de precauție, iar nu unul punitiv.

¹ https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=81613

Cu privire la proporționalitatea măsurii, Curtea Supremă de Justiție a statuat că simpla existență a calității de învinuit sau inculpat într-o cauză penală aflată pe rol, coroborată cu natura și gravitatea faptei imputate, precum și cu legătura acesteia cu exercitarea funcției, este suficientă pentru a justifica îndepărtarea temporară a magistratului din exercițiul atribuțiilor sale, fără a fi necesară o individualizare suplimentară a riscurilor concrete generate de continuarea activității. Instanța a reținut, de asemenea, că prestigiul justiției reprezintă un reper esențial pentru evaluarea conduitei magistraților și că, dimpotrivă, continuarea activității unei persoane suspectate de comiterea unei infracțiuni ar submina încrederea publicului și ar putea fi percepută drept o formă de toleranță a impunității în cadrul instituției.

Referitor la exigențele motivării, Curtea Supremă de Justiție a precizat că autoritatea emitentă nu este ținută să răspundă în mod exhaustiv fiecărui argument invocat de persoana vizată, fiind suficient ca din conținutul actului să rezulte, în mod clar și inteligibil, parcursul logic și juridic care a determinat soluția adoptată. Totodată, instanța a înlăturat ca nefondate criticile privind momentul ales pentru dispunerea suspendării, reținând că, în interiorul perioadei cuprinse între începerea urmăririi penale și rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza respectivă, autoritatea competentă este în drept să dispună această măsură, indiferent de etapa procesuală în care se află dosarul penal.

În lumina jurisprudenței menționate *supra*, ținând cont de competențele atribuite, Consiliul Superior al Procurorilor se raportează în prezenta hotărâre exclusiv la necesitatea suspendării din funcție, fără a analiza fondul speței, care face obiect al procedurii penale desfășurate în privința procurorului Cristin Ghemu.

Curtea Constituțională prin *Hotărârea nr.21 din 28.11.2023, pct.52, 77*, a reținut că nu identifică niciun aspect care ar afecta dreptul la muncă, din perspectiva standardului calității legii. Curtea precizează că statutul de procuror nu reprezintă, *per se*, o circumstanță care face incompatibil exercițiul unei alte funcții. Acest fapt este recunoscut în mod implicit de legislator pe baza excepției de la alineatul (2) al articolului 14, care îi recunoaște procurorului posibilitatea de a exercita un cerc limitat de activități. În al doilea rând, de principiu, trebuie interzis exercițiul activităților care prezintă riscuri la adresa imparțialității și a bunei exercitări a funcției de procuror, nu toate activitățile.

În aceste circumstanțe, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că demersul Procurorului General este întemeiat și urmează a fi admis.

În rezultatul deliberării și exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, *cu 9 voturi „pro” și 1 vot „contra”*, în temeiul art.55 alin.(1) și (4), art.70 alin.(1) lit.g), art.77 și art.79 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al pct.26 subpct.3), pct.245-247 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-420/2025 din 11.12.2025, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A confirma legalitatea Ordinului Procurorului General nr.1276-p din 17.07.2026 privind suspendarea domnului Cristin Ghemu din funcția de procuror în Procuratura Hîncești, pentru perioada cuprinsă între 17.07.2026 și data adoptării prezentei hotărâri.

2. A elibera acordul scris pentru suspendarea în continuare a domnului Cristin Ghemu din funcția de procuror în Procuratura Hîncești, până la data adoptării definitive a hotărârii pe cauza penală ce-l vizează.

3. A remite prezenta hotărâre Procurorului General, pentru organizarea procedurilor administrative corespunzătoare.

4. A remite copia prezentei hotărâri procurorului care exercită urmărirea penală, pentru anexare la materialele cauzei penale, iar domnului Cristin Ghemu, pentru informare.

5. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

6. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ